

LEIDIT RATISSA

Nro 1/2016

- Vintagevillitys verenperintönä
- Naisellinen nainen eri vuosikymmenillä
- Naisten Autobiili-ajot 2016
- Taphtumia 2016

Puheenjohtajalta

Keväinen tervehdys hyvä klubilainen.

Tätä kirjoittaessani takana on yksi kevään toistaiseksi lämpimimmistä päivistä ja vaikka huhtikuu ei ole vielä puolivälissäkään, näkyi liikenteessä jo ainakin yksi uskalikko katto auki. On siis jo hyvä aika aloittaa kesän harrastekauteen valmistautuminen.

Tämän vuoden toimintasuunnitelmamme tarjoaa klubilaisille jotain uutta ja jotain vanhaa. Naisten Automobiiliajot kesällä ovat perinteisintä klubitoimintaamme ja ne ajetaan kuten aina naistenviikon sunnuntaina. Saapa nähdä, saam-meko tänä vuonna jopa kansainvälistä mediahuomiota tapahtumallemme. Mieheni palasi juuri Essenin

Klubimme heräsi talviunilta jo maaliskuun puolivälissä. Perinteinen vuosikokouksemme keräsi alun toistakymmentä klubilaista tällä kertaa Näyttelykeskus WeeGeelle Espooseen, jossa virallisen kokouksen lisäksi valmistauduimme tulevaan kauteen opiskelemalla kampausten ja meikkauksen niksejä eri vuosikymmeniltä.

Vuosikokouksessa käsiteltiin viime vuoden toimintakertomus, tilinpäätös sekä päätettiin kuluvan vuoden toimintasuunnitelmasta. Viime vuosi sujui klubiltamme pitkälti aiempien vuosien tapaan. Jäsenmäärässä ei tapahtunut suuria muutoksia, meitä oli vuoden lopussa 63 klubilaista. Jäsenmaksut, lehden kannatusilmoitukset ja kerhotuotemyynistä saadut tulot kattoivat toimintamme kulut siten, että vuoden lopuksi lahjoitimme 500 euroa viime vuoden vuosikokouksen päätöksen mukaisesti Suomen Punaisen Ristin kautta omaishoitajien jakamisen tukemiseen. Liittymis- ja jäsenmaksu päätettiin edelleen pitää ennallaan ja hallitukseenkaan ei tullut muutoksia. Koska viime vuoden lahjoitussummamme jäi hieman aiempia vuosia pienemmäksi, päätti kokous ohjata myös tämän vuoden lahjoituksen samaan kohteeseen.

messuilta ja innokkaana harrastajana hän muistaa aina kertoa myös Naisten Automobiiliklubista kontakteilleen. Keski-Euroopassa harrastus ei juurikaan tunne kaltaistamme vintagemuodin ja autojen yhdistämistä, joten mieheni tapaama saksalainen naistoimittaja oli ollut erittäin kiinnostunut tapahtumastamme ja harkitsee nyt vakavasti matkaa Suomeen heinäkuussa.

Kokonaan uutta tämän vuoden toimintasuunnitelmassamme on Naisten Automobiiliklubin osallistuminen syyskuussa Habitare-messujen yhteydessä järjestettävään Antiikki, Vintage & Vanhan taiteen tapahtumaan esittäytymällä tapahtuman Nostalgia-alueella Helsingin Messukeskuksessa. Laittakaapa messupäivät 7.–11.9. jo nyt kalenteriin, tulemme tarvitsemaan aktiivisia klubilaisia osastollemme. Tehdään omalta osaltamme tapahtumasta hieno ja nostetaan tietoisuutta klubistamme 10-vuotisjuhliemme alla!

Mutta ennen syksyn messuja, nähdään Naisten Automobiiliajoissa!

SARI JUUTILAINEN

LEIDIT RATISSA

Julkaisija:

Naisten Automobiiliklubi ry

Yhteystiedot:

leiditratissa@naistenautomobiiliklubi.fi
040 562 0465

Vastaava toimittaja:

Anitta Pellinen

Toimituskunta:

Sari Juutilainen
Lea Lahti
Outi Niemi

Ulkoasu:

Kuvittelua Ky

Kansikuva:

Jan-Erik Laine

Seuraava lehti ilmestyy syksyllä 2016

Aineistot 1.9. mennessä:

leiditratissa@naistenautomobiiliklubi.fi

Kannatusilmoitusten hinnat, alv. 0 %

1/2 sivua, pysty tai vaaka 120 €

1/4 sivua, pysty 80 €

1/8 sivua, vaaka 60 €

1/16 sivua, vaaka (maksuton, jäsenille)

Kutsu

Naisten Autobiiliajot

sunnuntaina 24.7.2016
Mäntyharjulla

Kokoonnumme klo 10 TAIDEKESKUS SALMELASSA Mäntyharjulla, Mäntyharjuntie 25. Pyrimme saapumaan Salmelaan letkassa ajaen. Ilmoitamme osallistujille letkojen lähtöpaikat ja -ajat lähempänä ajoja, kun tiedämme, miltä suunnalta ajokuntia on tulossa.

Salmelassa nautimme aamukahvit ja tutustumme taidekeskukseen ja näyttelyyn opastettuina. Sieltä ajamme letkassa WHD GÅRDIIN, missä meillä on lounas ja tutustuminen Automuseoon. Tämän jälkeen nautimme vielä yhteiset kahvit, joiden yhteydessä on palkintojen jako. Kotimatalle lähdemme noin klo 17.

Osallistuminen

Museoajoneuvoikäisellä ajo-
neuvolla, jota kuljettaa nainen.
Miehet ovat tervetulleita
mukaan matkustajina.
Osallistumismaksu on klubin
jäsenen ajokunnalta 45 €/hlö,
muilta 60 €/hlö
ja maksetaan 1.7. mennessä
Naisten Autobiili-klubin
tilille FI04 1026 3000 4140 96.
Viestikenttään: kuljettajan nimi
ja henkilömäärä.

Ilmoittautuminen

30.6. mennessä sähköisellä
lomakkeella kotisivulta
www.naistenautobiiliklubi.fi
tai
sihteeri@naistenautobiiliklubi.fi
tai 044 550 2479.

Ilmoita kuljettajan nimi,
henkilömäärä, ajoneuvon merkki,
malli ja vuosimalli.

Tiedustelut

Sanna Patshijew,
044 550 2479,
sihteeri@naistenautobiiliklubi.fi

Kaisa Koskelainen,
045 113 2312,
tipsut@gmail.com

TERVETULOA MUKAAN!

Pääkirjoitus

Tässä lehdessä paneudumme museoajoneuvoharrastuksen naisnäkökulmaan. Siihen liittyy sosiaalinen puoli ja vintagepukeutuminen täydennettynä eri vuosikymmenten kampauksilla ja ehostuksilla. Nämä seikat rikastuttavat ja tuovat väriä tapahtumiin. Ne myös osaltaan edistävät klassikkoajoneuvojen ja niiden harrastamisen säilyttämistä elävänä. Kunnioitamme ajoneuvojamme pukeutumalla niiden aikakauden ja tyylin mukaisesti, mutta myös itsemme ja tapahtumia seuraamaan tulevan yleisön iloksi. Tällainen toiminta kuuluu ajoneuvokulttuurihistorian vaalimiseen teknisen tietämyksen ja entisöintitaitojen ohella. Eipä silti, kyllä entisöinti sujuu ja työkalut pysyvät naismobilistinkin käsissä – ainakin **Nina Peltosella**, jonka monipuolista harrastusmaailmaa esitellään tässä numerossa.

Näyttää siltä, että naismobilistit saavat ns. perinteisiä kerhoja helpommin näkyvyyttä ja mediahuomiota. Mikä lieneekään tähän syynä, olemme tästä luonnollisesti mielissämme ja aina tilaisuuden tullen esittelemme koko harrastekenttää oman klubimme ohella. Syyskuussa olemme kutsuttuina Habitaren Antiikki & Vintage -tapahtumaan Helsingin Messukeskuksessa. Pidämme siellä rimaa korkealla, esittelemme museoajoneuvoharrastusta omalla osastolla ja messujen ohjelmapisteessä.

Kova halu olisi jo mobiilin ratin taakse. Lähdetäänpä heinäkuussa runsain joukoin Naisten Autobiiliajoihin. Tänä vuonna ajo poikkeaa perinteisestä konseptista siten, että Mäntyharjulla on vain hyvin lyhyt siirtymäajo kokoontumispaikalta lounaalle. Tavoitteena on keskittyä enemmän sosiaaliseen puoleen eli seurusteluun ja toisiimme tutustumiseen. Sen sijaan pidempi ajomatka on saapumis- ja kotimatkoilla. Ne taittavat mukavasti letkoissa ajaen eri paikkakunnilta.

Hyvää kevättä ja kesää.

ANITTA PELLINEN

VINTAGEVILLITYS verenperintönä

Steyr Puch ja Nina.

Naisten Automobiiliklubin jäsen, aina tyylikkäästi vintagetyyliin pukeutunut **Nina Peltonen** osallistuu ahkerasti ajotapahtumiin, harrastaa vaatteiden lisäksi kaikenlaisten vanhojen esineiden keräilyä ja onkin monelle tuttu kasvo. Nyt saamme tietää, miten Ninan harrastukset oikein lähtivät liikkeelle ja mitä suunnitelmia iloisella ja innostuneella naismobilistilla on tulevaisuuden varalle.

Multiplalla ajotapahtumassa. Nina Peltosen kartturina Hannu Hyväkkä.

Ratissa pienestä pitäen

Lapsuudesta asti Ninaa ovat viehättäneet kaikki vempheet, joilla pääsee liikkumaan. Nina vietti paljon aikaa isovanhempien luona Hollolan Uskulan kylässä. Järven takana asuvien serkkujen kanssa ajeltiin autonromuilla heti kun vain jalat ylettivät polkimille – tai oikeastaan jo vähän enemminkin; ensimmäinen muistikuva Ninalla on autolla ajosta omenapuutarhassa pari vuotta vanhemman serkun sylissä. Serkku paineli Opel Kadetin polkimia ja Nina ohjasi puita väistellen. ”Mitä lieenee ikää silloin ollut, koulussa ei taidettu vielä olla”, Nina muistelee.

Hinku ajamiseen oli kova, mutta kun rahaa bensan ostoon ei ollut, hiivittiin letkunpätjän ja kanisterin kanssa pihalla ja imaistiin muutama litra menovettä jokaisen kylässä käyvän vieraan auton tankista. Mammalassa ajeltiin mopoillakin totta kai, niitä kun oli aina ajokuntoisina nurkissa seisomassa.

Betoniautossa päivähoitossa

Ninan isä ajoi betoniautoa, ja kun pikkuinen tyttö viihtyi niin hyvin repsikan paikalla, ei päivähoi-

topaikkaa tarvittu ollenkaan. ”Se vaan harmitti, kun mukaan ei päässyt heti kuudelta; äiti päästi lähtemään vasta kahdeksalta”, Nina kertoo nauraen. Samaan aikaan kun pikkuveli lähti hoitoon, isän kuorma-auto kurvasi pihaan ja Nina hyppäsi Mersun kyytiin. Betoniaseman miesten kanssa syötiin keskipäivän aikaan eväitä ja juteltiin mukavia.

Myös merellä liikkuminen tuli tutuksi, kun Nina opiskeli Helsingin Merenkulkuoppilaitoksessa kokiksi ja oli useita vuosia laivalla töissä. Sitten min alaa tuli opiskeltua lisää ja nykyinen toimenkuva onkin Koulutuskeskus Salpauksessa aikuispuolen opettajana.

Harrasteautoilun alku

Ensimmäisenä omana kulkupelinä oli 250-kuutiainen Yamaha-moottoripyörä. Seuraavaksi tuli hankittua vuosimallin 1961 vaaleansininen Vespa vuonna 1997. Viikon lomareissu Vespalla alkoi tulpanvaihdolla muutaman kilometrin päässä kotoa. Seuraavasta kaupungista ostettiin kerralla kymmenen tulppaa ja niillä pärjättiin koko viikko; teltta ja makuupussit keikkuivat mukana tarakal-

la, kun Vespa kuljetti matkalaisia itäisen Suomen teillä.

Varsinainen innostus harrasteautoiluun syntyi seurustelun myötä. Miesystävän Cadillacin rattiakin tuli pyöriteltyä, vaikkei se sen suurempia tunteita herättänytkään. Mutta sitten kun talliin tuli pikkuinen Steyr Puch se olikin sitten meno; sellainen piti saada omaksikin. ”Tein kaupat lehti-ilmoituksen perusteella, ja pian tuttavien avustuksella haettiin kotiin keskeneräinen Steyr Puch farmari -projekti”, Nina kertoo.

Hitsattavaa ei onneksi ollut paljon, sillä siihen eivät omat taidot olisi riittäneet. Nina kuitenkin tinasi, kittasi ja hioi itse. Projekti joutui vähäksi aikaa tauolle, kun puolison Puch ponnistettiin ensin kuntoon yhteistä Nordkappin matkaa varten. Tauon aikana iski innostus toisenkin harrasteauton hankintaan. ”Kun näin **Petersenin Jannen** Fiat Multiplan, tiesin heti, että haluan samanlaisen omakseni. Ensimmäinen aihio tuli hankittua Puchin ollessa vielä kesken eikä sitä ostaessa ollut vielä aavistustakaan siitä, kuinka monta ruosteista raatoa sekä varaosa-autoa tulisi ostettua ennen kuin yksi valmistuisi, eikä varsin-

Ninalta sujuvat entisöinti- ja huoltotyöt.

**CLASSIC
MOTORSHOW**

**LAHDEN MESSUKESKUS
7.-8. TOUKOKUUTA 2016**

classicmotorshow.fi

SUURI SUOMALAINEN KLASSIKKO- AJONEUVONÄYTTELY

TEEMANA
**'SORATEIDEN
VIRTUOOSIT'**
suomalaisen ralliautoilun historiaa

OI NIITÄ AIKOJA!
1956, -66, -76 ja -86
ensiesiteltyjä autoja

**HENRI TOIVONEN
TRIBUUTTI**

**CLASSIC MOTORSHOW
7.-8.5.2016 LAHTI**

Lippu: 18 €/pv (alle 12 v. aikuisen seurassa 0 €)

Avoimna: La 7.5. klo 9-17, Su 8.5. klo 10-17

Pääyhteistyökumppanit:

MOBILISTI

Grips Garage
www.gripsgarage.com

Yhteistyökumppanit:

vannetukku.fi

motonet

kaan siitä, että projekti tulisi viemään melkoisen määrän rahaa ja 13 vuotta ennen kuin oltaisiin valmiina ensimmäiseen ajolenkkiin.

”Kaikkea en osaa tehdä itse, mutta onneksi lähipiiriin on kuulunut avuliaita ystäviä ja tuttavita, joiden avunannolla on saatu haasteellisimmat työvaiheet tehtyä”, Nina kiittelee.

Vaaleansininen Steyr Puch farmari valmistui kesällä 2000 ja siitä lähtien Nina ja rättikattofarkku ovat olleet erottamaton pari kesäisin. Multiplakin valmistui muutama vuosi sitten monien

vaiheiden jälkeen, ja silläkin on jo ajeltu Saimaa ympäri sekä osallistuttu muihinkin ajotapahtumiin. Aluksi haaveena oli lähteä Multiplalla Italiaan, mutta totuus matkaan kuluvasta ajasta sai ajatukset muuttumaan. Mikäli kuljetus auton valmistusmaahan ja takaisin järjestäisi, voisi asiaa toki vielä harkita.

Viimeisin lisäys harrastekalustoon on Puchmopedi, jonka Nina aiemmista projekteista viisastuneena hankki valmiiksi kunnostettuna. Mopoilun saralla Nina on osallistunut useasti Vesijärven ympäriajoon ja mopoillut lisäksi **Kalevi Heikkisen** ideoiman ja luotsaaman ”Pumpuliperse”-kestävyysajon, jossa mopolla ajetaan 36 tunnin aikana 1000 kilometriä. ”Muutaman tunnin nokoset ehdin nukkuakin ajolenkkien välillä”, Nina päivittelee. Tällä tietoa haastavammat Rautaperse- ja Teräspere-arvonimet jätetään hankkimatta – mutta vannomatta paras.

Kaikki vanha kiinnostaa

Ajoneuvoharrastuksen lisäksi elämässä on vahvasti läsnä vintagevaateharrastus sekä kaikenlaisen vanhan tavaran keräily. ”Pappani haali kotiinsa valtavat määrät kaikkea vanhaa ja metkaa kamaa, olen varmaan perinyt tämän vimman häneltä”, Nina nauraa. Jo pienestä tytöstä lähtien Nina on pitänyt kaikista vanhoista esineistä.

Ensimmäiset vintagemekot tuli hankittua heräteostoksina, koska ne vain jostain syystä olivat niin hienon näköisiä. Kirpputorin pitäjä kertoi niiden olevan lahtelaisen kauppaneuvoksettaren 1950-luvulla ateljeeompelimossa teettämiä. Pikkuhiljaa vaatteita tuli hankittua lisää; suurin kiinnostuksen kohde oli ja on edelleen 1950- ja 1960-luku. Aluksi tuli ostettua vain oman kokoisia vaatteita, mutta vähitellen tuli ostettua talteen myös muunkin kokoisia asuja, jos niitä sattui saamaan sopivaan hintaan. Lopuksi kokoelmaa oli niin paljon, että siitä on riittänyt myytävääkin; jo muutaman vuoden ajan Ninan Vintage Fashion Boutiquesta on saanut tehdä löytöjä Lahden Classic Motorshow -tapahtumassa ja keskikesällä ostoksia on voinut tehdä Vääk-syn kanavan Kesä Käsillä -puodista.

Harrastevuosiin on mahtunut myös isoja multistuksia ihmissuhteissa sekä arkielämässä; omakotitalon osto ja myynti sekä kaupunkiasunnon hankkiminen ja remontointi. Mainittakoon, että myös Ninan uusi kaupunkikoti 1900-luvun alussa

Nina on läpäissyt ”Pumpuliperse”-kestävyysajon, aikamoinen suoritus naismopedistille!

Ninan Vintage Fashion Boutique
Classic Motorshowssa Lahdessa.

parhaillaan kiikarissa. ”Toki haaveena on edelleen myös avonainen Autobianchi Bianchina, sen kyllä oikeasti haluaisin vielä”, Nina tunnustaa. Mutta tiukka päätös siitä, että nelipyöräisiä harrasteajokkeja ei saa kerrallaan olla kahta enempää, tarkoittaisi sitä, että Multiplasta pitäisi luopua.

Farmari-Puchista Nina ei aio

luopua koskaan; yhdessä on taitettu taivalta paitasi kotimaassa myös Virossa sekä Itävallassa asti. ”Puchini kanssa voisin lähteä mihin vaan; se on niin kiva ajaa, tottelee pienintäkin ohjausliikettäni eikä koskaan vastustele”, Nina hymyilee onnellisena ja suunnittelee ensi kesää.

TEKSTI: LEA LAHTI

KUVAT: LEA LAHTI, JAN-ERIK LAINE JA ANITTA PELLINEN

rakennetussa kerrostalossa on sisustettu huonekaluja, tekstiilejä sekä astioita myöten vintage-tyyliin – niin kuin kaikki aiemmatkin omat kodit.

Jotakin on varmasti vielä haaveena saada omaksi, mutta mitä? ”Oli minulla joskus oikein listakin mitä harrasteajoneuvoja vielä haluaisin”, Nina nauraa. Tällä hetkellä haussa on 1950-luvun polkupyörä ja Puch-moottoripyöräkin on

KLASSIK AUTO OY

Vakuutusarvo kohdallaan?

Classic Datan sertifikaatti kertoo autosi arvon vakuutusyhtiölle.

Sovi tarkastus: Klassik Auto Oy
Puh. 050 302 1116

Classic Data

- Mercedeksiä 24 kk:n takuulla
- Osia 170-, pontoni- ja siipimalleihin
- Arvonmäärityspalvelut Classic Data -menetelmällä

Anssi Juutilainen • www.klassik-auto.fi • 050 302 1116

Professional Car Detailing & Paint Refinishing Since 1993

TESTIVOITAJA ★★★★★

**Vahatesti, Auto Bild Suomi 5/2015*

Presco
PROFESSIONAL APPEARANCE PRODUCTS

VOC COMPLIANT

Fast Wax

- Produces a brilliant, high-gloss shine
- Provides paste wax protection with liquid wax ease
- Makes detailing fast and easy
- Great for automotive and marine applications

PART NO. 134132

Presco
House of Quality

presco.fi
info@presco.fi
 0400 - 17 17 27
 03 - 53 400 53
[prescofinland](https://www.facebook.com/prescofinland)
laatuKemikaalit.fi

Teemailtapäivä

Naisellinen nainen eri vuosikymmenillä

Vintagepukeutuminen on tuttua Naisten Autobiiliklubin jäsenille, mutta kokonaisuuden täydentävä kampauss ja meikki saattavat joskus tuottaa päänvaivaa.

Tähän saimme apua 12.3. Klubin jäsenilleen järjestämässä teemailtapäivässä *Naisellinen nainen eri vuosikymmenillä* Näyttelykeskus WeeGeessä Espoossa. Kouluttajana toimi maskeeraaja-kampaaja **Diana Pöldma**, meille entuudestaan tuttu ammattilainen. Muutama vuosi

sitten Diana perehdytti meitä 1920–1970-lukujen kampauss- ja meikkaustyyliin. Tällä kertaa keskityimme 1950-, 1960- ja 1970-lukuihin, jolloin suurin osa jäsenistön museo- ja harrastejoneuvoista on valmistettu. Niillä osallistumme ajotapahtumiin auton tyyliin ja aikakauteen pukeutuneina ja mieluusti myös kammattuina ja meikattuina.

Diana kävi ensin läpi kuvamateriaalin avulla luennoiden kullekin vuosikymmenelle tyypilliset kampauss- ja meikkaustyyli, sen jälkeen työnäyttein. Osa leideistä kammattiin ja meikattiin. Saimme ihaila kokeneen ammattilaisen käden-

taitoja ja tyyliä. Televisiotyössä Diana on kouluutunut nopeaksi; kampaukset ja meikit pitää loihkia hetkessä, mutta lopputulos näyttää tuntien työltä.

TEEMAPÄIVÄSTÄ AMMENNETTUA

Eri vuosikymmenten tyyliä ei ole aivan yksinkertaista erottaa ja määritellä, sillä vuosikymmenen alussa heijastuu vielä edellisen kymmenluvun vaikutus ja vastaavasti lopussa on jo vivahteita seuraavasta. Tyyliin vaikutti myös onko kaupunkilainen vai asuuko maaseudulla. Samoin ikävuodet. Varttuneiden rouvien kampaukset ja meikit olivat vielä edelliseltä vuosikymmeneltä, kun taas nuoret neidit omaksuivat uudet tyyli nopeammin. Dianan mukaan myöhemmistäkin vuosikymmenistä voidaan vasta kymmenen vuotta jälkikäteen todeta, mikä niille erityisesti oli tyyppillistä. Hyvä keino hankkia tietoa eri aikakausien tyyleistä on etsiä julkisuuden henkilöiden, kuten filmitähtien ja poliitikkojen vaimojen, kuvia netistä tai katsella vanhoja naistenlehtiä.

1950-luku

Sodan jälkeisellä 50-luvulla nautittiin näyttävyydestä, mihin 40-luvulla ei sodan ja tarvikepulan takia pystytty, ehditty eikä edes voitu. Meikki- tuotteita valmistettiin niukasti, huulipunaakin oli vain yhtä ja samaa punaista. 1950-luvulla oltiin – ja sai ollakin – oikein laitettun näköinen, ladylike- tyyliin jokainen hiuskarva järjestyksessä.

Meikkauksessa oli tyyppillistä silmien vahva rajaus. Luomiväriä voi jättää pois tai laittaa luomelle vaaleaa helmiäistä. Kulmakarvat piirrettiin

Diana Pöldma tekee Hanna Järven lyhyisiin hiuksiin 50-luvun laineampauksen.

näyttävän vahvasti. Irto-ripsetkin olivat käytössä, ainakin filmitähdillä. Huulet rajattiin ja punattiin voimakkaan punaisella huulipunalla. Kasvojen iho oli hyvin vaalea, käytettiin lähes valkoista meikkivoidetta ja puuteria, poskipunalla korostettuna.

Kampauksissa isot ”sarvet” 50-luvun alussa olivat 40-luvun tyylin vaikutusta. Makkarakampauksen sisään laitettiin tummia tai vaaleita li-

Sari Juutilaisen puolipitkät hiukset saivat 60-luvun nutturakampauksen: tupeeraus, valkkitäyte, pinnejä ja paljon lakkaa.

Mirkka Pelliselle tehtiin 60-luvun meikki: vaaleaa luomiväriä liikkuvalla luomella, banaanirajaus, runsaat tekoripset, vaaleaa meikkivoidetta ja puuteria sekä poskipunaa.

sukkeita eli valkkeja tai muuta täytettä. Pitkissä hiuksissa päälle oli loivia laineita ja latvoissa isoja kiharoita. Ne tehdään mahdollisimman suurilla papiljoteilla. Lyhyet hiukset muotoiltiin lainneille lämpöraudalla. 50-luvulla oli oma hattumuotinsa.

1960-luku

Meikkauksessa oli tyypillistä ylilyövä silmämeikki, keksittiin väkisinkin uutta. Rajaukset olivat vahvat. Ruskeaakin rajausväriä tuli 60-luvulla. Liikkuvalla luomelle laitettiin vaaleaa luomiväriä ja yläpuolelle vahva tumma rajaus ns. ”banaanirajaus”. Tekoripsejä käytettiin arkenakin – ja paljon, jopa kahdet päällekkäin. Kulmakarvat olivat nuorten meikeissä hennot ja kulmakarvojen annettiin kasvaa. Huulet rajattiin yhä, mutta huulipuna vaaleni, oli neutraalia väriä ja pinkkiä. Varttuneemmat naiset käyttivät yhä punaista huulipunaa. Meikkivoide ja puuteri olivat hyvin vaalean sävyistä ja poskipunaa käytettiin. Twiggy-tyyli tuli 60-luvun lopussa: alaripset liimattiin tai maalattiin. Twiggystä alkoi ”surullinen” rajaustyylä, rajausviiva maalattiin alaspäin, mikä poikkesi aiemmasta ylöspäin vedetystä rajauksesta.

Kampaukset kasvoivat isoiksi. Hiukset tupeerattiin. Kampauksen sisälle laitettiin mitä vain, vaikka vanhoja sukkahousuja pinneillä kiinnitettyinä, jotta lopputulos olisi mahdollisimman iso. Pitkissä hiuksissakin oli takaraivolla täytettä ja niskassa irtoponinhäntä. Paljon oli myös lyhyitä hiuksia, jotka oli korvan päältä leikattu lyhyiksi, mutta päällä enemmän tukkaa, josta sai tupeeraamalla pallon. Naistenlehdissä oli papiljottien asettamiskuvia ja -ohjeita. Hiuslisukkeita käytettiin paljon. Vinkkinä lyhyttukkaisille: laita leveän pannan alle piiloon lisuke, josta saa ison nutturan. Pillerihattuja käytettiin 60-luvun alussa, mutta myöhemmin ei enää hattuja käytetty. 1960-luvun lopussa ja 70-luvun alussa oli tyylikkäitä lyhyitä geometrisia kampauksia.

1970-luku

Silmämeikkeihin tuli värillisiä eyelinereita ja rajauskyniä sekä ripsivärejä. Silmissä oli sateenkaarensävyjä, useita värejä samaan aikaan. Metallinhohtoa oli myös näkyvästi. Tyyliin ”kaikkea paljon, kaikki käy, ei vaaraa että menisi vikaan”. Huulia ei enää rajattu. Myös oranssia huulipunaa käytettiin 70-luvun lopulla. Tekoripset hävisivät arkipäivästä ja katukuvasta. Kulmakarvoi-

hin ei juuri kiinnitetty meikkauksessa huomiota. Meikkivoide oli tummempaa kuin oman ihon väri. Usein kasvot olivat ruskeammat kuin vaalea kaula, mutta ns. ”raja kaulassa” ei haitannut. Aurinkopuuteria levitettiin koko poskisivulle.

Kampaustyylinä olivat pitkät hiukset hippikulttuurin myötä. Hiukset joko roikkuivat suorana tai olivat runsaskiharaiset. Suuret kampaukset ja suuret silmälasit olivat muotia. Hiukset

väännettiin kasvoista ulos- ja ylöspäin. Tällaiset kiharat saadaan lämpöraudalla tai papiljoteilla. Vinkki: vedä tukka alaspäin ja laita papiljotit ylöspäin. Eri muotitalot loivat 70-luvulla omia tyyliään. Samaan aikaan oli hiusmuodissa suoraa, kiharaa tai laineita.

TEKSTI: ANITTA PELLINEN

KUVAT: ANITTA PELLINEN JA ELISA JUUTILAINEN

Sanna Peltomaan pitkät hiukset lämpöraudalla kiharrettuna 70-luvun tyyliin kasvoista ulos- ja ylöspäin.

DIANA PÖLDMA

- maskeeraaja-kampaaja
- 25 vuoden kokemus alalla
- tehnyt eniten tv-maskeerauksia MTV:ssä ja tv-tuotantoyhtiöissä
- maskeeraa julkkiksia laidasta laitaan, misseistä ministereihin
- myös mainoksissa, elokuvissa ja Teatterikorkeakoulussa
- opettaa maskeerauskouluissa

• ammattifilosofia: Naisen kauneus ei riipu meikkipakin suuruudesta vaan naisen omasta sisäisestä hehkusta. Meikkauksella sitä voidaan korostaa mutta ei luoda. Aikuinen nainen on kaunis, jota luo varmuus ja sisäinen kauneus. Kun nuori nainen pääsee epävarmuudesta ja hän itse oivaltaa olevansa kaunis sellaisena kuin on, kuoriutuu sisäinen hehku hänestä esiin. Joskus meikkaus saa epävarmuuden väistymään ja antaa sykäyksen havaita oma kauneus.

HB-Automobile
Mobiilihotelli
0400 317 082

ALL-PACK OY

NAISTEN AUTOMOBIIKLUBIN TAPAHTUMIA 2016

Sunnuntaina 24.7.

NAISTEN AUTOMOBIILIAJOT

Kokoontuminen klo 10 Taidekeskus Salmelassa, Mäntyharjuntie 25, Mäntyharju.

Pyrimme saapumaan Salmelaan letkassa ajaen. Ilmoitamme osallistujille letkojen lähtöpaikat ja -ajat lähempänä ajoja, kun tiedämme, miltä suunnalta ajokuntia on tulossa. Salmelassa aamukahvit ja tutustuminen taidekeskukseen ja näyttelyyn opastettuina. Sieltä ajo letkassa WHD Gårdiin, missä on lounas ja tutustuminen Automuseoon. Tämän jälkeen vielä yhteiset kahvit, joiden yhteydessä on palkintojen jako. Kotimatka lähdetään noin klo 17.

Ilmoittautuminen 30.6. mennessä. (Kutsu ja ilmoittautumisohjeet tämän lehden sivulla 3.)

Tiedustelut: Sanna Patshijew,
sihteeri@naistenautomobiiliklubi.fi, 044 550 2479
tai Kaisa Koskelainen,
tipsut@gmail.com, 045 113 2312,
www.naistenautomobiiliklubi.fi

Ke-su 7.-11.9.

ANTIIKKI & VINTAGE -TAPAHTUMA

Habitare-messuilla Helsingin Messukeskuksessa

Naisten Automobiiliklubi esittäytyy yhdessä Vehoniemen Automuseon kanssa tapahtuman Nostalgia-alueella.

Tiedustelut: Sari Juutilainen,
pj@naistenautomobiiliklubi.fi, 040 594 0067,
www.naistenautomobiiliklubi.fi
www.messukeskus.com

MUITA TAPAHTUMIA 2016

Helatorstaina 5.5.

AHS:N HELATORSTAIJOT Länsi-Uudellamaalla

Lähtö- ja maali: Kylpylähotelli Päiväkumpu, Keskustie 121, Karjalohja. Kokoontuminen klo 9.30.

Tiedustelut:

satu.danielsson@autohistoriallinenseura.fi
www.autohistoriallinenseura.fi

La-su 7.-8.5.

CLASSIC MOTORSHOW

Lahden Messukeskuksessa

Suuri suomalainen klassikkoajoneuvonäyttely.

Teemana "Sorasteiden virtuoosit".

www.classicmotorshow.fi

Lauantaina 7.5.

V LAHTI CLASSIC TOUR -MATKAILUAJO

vm 1950-1985 henkilöautoille

Lähtö klo 9 alkaen Lahden torilta.

Maali Classic Motorshow'n näyttelyalueella.

Järj. Päijät-Hämeen Mobilistit.

Tiedustelut: Antti Vähälä, leantti@phnet.fi.

Lauantaina 21.5.

XVIII KUNINKAANTIEAJO Keski-Kymenlaaksossa

Lähtö ja maali: Inkeröisten halli, Jokipellontie 1, 46900 Koria. Kokoontuminen klo 9.30 mennessä.

Järj. Kymen Automobiilikkerho.

Tiedustelut: sihteeri@kymenautomobiilikkerho.fi
www.kymenautomobiilikkerho.fi/yhteydenotto.

Lauantaina 18.6.

PÄIJÄT-HÄME AJO

- SAHK:n 57. valtakunnallinen retkeilyajo

Lähtö ja maali Vääksyn kanavalla. Ilmoittautuminen 9.5. mennessä, jälki-ilmoittautuminen 31.5. mennessä www.sahk.fi.

Järj. Päijät-Hämeen Mobilistit (40v)

Lisätietoja: www.facebook.com/paijathameajo
phmobili@phnet.fi.